

Stichting Karibu
ANBI geregistreerd
INGO Rwanda

Ambassadeur: Rik Felderhof
Postadres Stichting Karibu:
Piksenweg 19A
7645 BC Hoge Hexel

Lezingen/info: tel. 0546 697 188

Internet: marjantieberink@gmail.com

Website: www.stichtingkaribu.nl

Bank: ABN AMRO Rek. nr. NL15ABNA051 11 01 244

Kamer van Koophandel: 06092551

Nieuwsbrief Stichting Karibu Zomer 2018

Tanzania/Hoge Hexel, juni 2018

Voorwoord van Marjan Tieberink, oprichter stichting Karibu

Beste donateurs,

Een paar weken geleden was ik op bezoek bij vrienden en ik kreeg iets bijzonders van hen. Het betrof een fotocollage, destijds gemaakt door een dochtertje van een goede vriendin van hen; in die tijd een meisje van ongeveer 12 jaar en nu inmiddels een jonge vrouw van in de dertig. Ze had deze fotocollage gemaakt voor een spreekbeurt op school met als onderwerp "Helden".

Ik kreeg deze lang bewaarde fotocollage van hen, omdat bij deze helden ook een krantenfoto stond van Irene en mij samen met een aantal extreem arme kindertjes in Oost-Rwanda; het gebied waar we toen net waren gestart met ons Karibu-werk nadat we een hulpvraag hadden gekregen uit dit door genocide getroffen en verwoeste Afrikaanse land.

Er stonden ook andere foto's bij van haar helden, waaronder in het midden een grote foto van haar moeder, haar grote held, met rechtsboven in deze collage een foto van een dappere soldaat vertederend kijkend naar het kleine hulpeloze kindje liggend in zijn armen, in de andere hoek een foto van Moeder Theresa, liefdevol kijkend naar een slapend baby'tje, daarboven nog een foto van twee kleine kindertjes, waarvan het ene kind z'n troostende en beschermende armpje om het andere kind heeft geslagen en tenslotte daarnaast een "stoere" foto van een klein mannetje van een jaar of vier, die vol trots z'n "spierballen" laat zien.

Op zorgvuldige wijze had ze er het een en ander bij geschreven om zo haar helden nóg duidelijker uit de verf te laten komen. Ik zag dat ze diep had nagedacht over de uitvoering van deze collage.

Met een mooi handschrift had ze er liefdevol de volgende tekst bijgeschreven:

Held: echte helden hoeven niet perse in de belangstelling te staan, maar staan altijd klaar voor iemand die het moeilijk heeft.

Vorm: soepele ronde vormen voor de liefde en zachtheid die zij uitstralen.

Kleur: zwart-wit plaatjes, omdat ze niet al te veel willen opvallen, maar een kleurrijke achtergrond voor de blijdschap die ze geven.

Helden...ik denk dat iedereen bewust of onbewust zijn of haar helden in het leven heeft... Ik denk niet dat dit fenomeen aan leeftijd gebonden is. Of we hen nu helden noemen, of grote voorbeelden of inspirerende mensen....

De naam die we aan hen willen geven is niet zo belangrijk, maar blijkbaar hebben deze praktische en vaak ook eenvoudige, opvallend onopvallende mensen door hun doen en laten een functie in ons dagelijks leven, dat we op de een of andere manier hun gedrag zo mooi, indrukwekkend of zelfs zo belangrijk vinden, dat we hen zouden willen navolgen. Ik denk dan bijvoorbeeld aan mensen als Martin Luther King, Albert Einstein, Johan Cruijff, Anne Frank, Rembrandt, André Kuipers, Albert Schweizer, enz. En natuurlijk hoeven helden lang niet altijd bekende of beroemde mensen te zijn. Het kunnen net zo goed "mensen van dichtbij" zijn die je inspireren, voor wie je veel respect en een zekere bewondering hebt en die voor jou door hun "zijn" tot voorbeeld of tot inspiratie zijn.

Mensen die je vormen, of je inspireren tot wie je graag zou willen zijn of tot wie je nu bent....

Misschien is er door de vele negatieve invloeden die we tegenkomen in onze wereld, die soms zo "koud" en chaotisch is, dat het juist daarom zo belangrijk is om een stabiel en vast punt in je leven te hebben. Om mensen als hen te kennen, die als een soort houvast in je denken en doen fungeren. Dat kan je vader of je moeder zijn, maar natuurlijk ook een goede vriend of vriendin, een leraar, een pastoor of dominee, een trainer van de sport die je beoefent, een etc.

Zo zijn er legio voorbeelden van legio mensen die door hun "zijn" iemand zó inspireren om op een positieve manier in het leven te staan... en dat positief zijn is hard nodig in een wereld waarin het lijkt dat juist de andere kant, het negatieve, een steeds grotere rol lijkt te gaan spelen

We worden er dagelijks vele keren ook via de media mee geconfronteerd. Zelfs meer dan ons lief is....

Zo zijn we elke dag van ons leven in deze soms steeds meer negatief lijkende wereld als het ware "onderweg" Waar gaan we heen met al onze idealen, onze principes, maar ook met al onze eisen, onze vervuiling, met daarbij de vele oorlogen in een wereld die soms steeds liefdelozer lijkt

Waar zijn onze principes, waar zijn onze verantwoordelijkheden ook naar anderen toe gebleven Niet alleen naar onze kinderen en kleinkinderen, maar ook naar onze naasten in anderen delen van de wereld...Hoe ziet onze gezamenlijke toekomst er uit...
Of bezigen we het principe: "Na mij de zondvloed...???"

Gelukkig hoeven we niet als een stel doemdenkers onze levensweg te vervolgen en kunnen we op dat "onderweg" zijn, zeker onze eigen invloed hebben. Niet volledig, maar wel voor een flink deel. Hóe kan juist *ik* onderweg zijn vandaag, morgen of in de toekomst???

Je kunt jezelf ook eenzelfde soort vraag stellen: hoe wil ik, hoe kan ik óók in het leven staan???

Met daarbij de vraag: "En door wie wil ik me in mijn leven laten inspireren?"

Een vraag die in het verlengde van deze eerste vraag zou kunnen liggen, zou ook kunnen zijn :
"Hoe kan *ik* mensen inspireren in mijn onderweg zijn?" Want juist jij kunt op een positieve manier op een ander invloed hebben, een ander inspireren met ideeën die de moeite waard zijn in het leven.. Ideeën die het verschil kunnen maken....

In een land als Nederland kunnen we daar zelf gelukkig ook de nodige invloed op hebben, maar dat is jammer genoeg niet in elk land op dezelfde wijze mogelijk. Misschien hebben andere mensen die jón geïnspireerd hebben, dan ook nog invloed op die keuze.

Zo zie ik vaak de armsten als mijn helden; hoe juist zij, die met hun tomeloos positieve instelling, door hun in materieel opzicht uitzichtloze leven, in diepe armoede hun leven moeten zien door te leven. Met daarbij altijd die gulle (glim) lach en dat goede en bemoedigende woord voor die ander.

Opvallend vind ik dat bij alle helden “de liefde voor....” een grote, zo niet de grootste rol speelt in hun “zijn”. Dat kan in mijn ogen ook niet anders... De liefde voor die ander, de liefde voor de sport, de liefde voor het schilderen, de liefde voor het schrijven, de liefde voor

Hoe kun je mens-zijn zonder de liefde; zonder liefde kán het leven niet. Liefde heeft voor mij ook te maken met lef... Als je “ergens” voor staat, dan heb je dat “ergens” ook lief. Om dat goed en naar tevredenheid te kunnen uitdragen, heb je soms ook een dosis gezond lef nodig. In sommige situaties heb ik ook lef nodig om mijn liefde voor die armsten goede vorm te geven.

Zo is voor mij in het in '94 door genocide getroffen land Rwanda, Odette een van mijn helden. Odette, echtgenoot en moeder van 4 jonge kinderen maakte mee hoe in de begindagen van deze genocide, haar hele gezin werd vermoord. Deze weduwe van de volkerenmoord, vroeg in de eerste dagen toen we in het jaar 2000 net in Rwanda waren aangekomen, of ze ons haar verhaal uit deze gruweltijd in haar eigen huisje mocht vertellen.

Zo vertelde ze ons in dit stil geworden huisje het volgende, dat op ons een diepe en onuitwisbare indruk maakte: “Ik ben alles kwijtgeraakt dat me lief is en heb nu niemand meer. Maar één ding kunnen ze me **nooit** afpakken..... Dat is mijn geloof in God; Zijn liefde, die diep in m'n hart zit is niet, is nooit van me af te pakken. Die Liefde zal me in mijn leven van elke dag helpen. “

Dat zijn voor mij inspirerende mensen die ondanks hun diepe verdriet, in hun denken en doen een enorme levenskracht uitstralen. Mensen van God, levenskunstenaars en vaak ook enorm creatieve geesten, die mij *nóg* meer energie geven om voor hen in hun grote gemis iets te willen betekenen. Odette had zich samen met anderen, als een groep vrouwen verenigd om zo niet alleen hun verdriet te kunnen delen, maar ook om zo samen het leven weer op te bouwen. Vrouwen, die door deze genocide hun man en soms ook al hun kinderen waren kwijtgeraakt. Deze vrouwen bekommerden zich niet alleen om hun eigen nabestaanden, maar ze bekommerden zich ook om de vele kind-gezinnen die er in die tijd waren; kinderen die met eigen ogen hadden gezien hoe beide ouders, en vaak ook een aantal broertjes en zusjes voor hun ogen werden vermoord. Overgebleven kinderen, die graag samen als gezin verder wilden leven.

Zo zijn Irene en ik toen begonnen om voor deze vrouwen met hun nog overgebleven gezinsleden en ook voor deze kind-gezinnen huisjes te bouwen. En naast het geven van een huis, ook bron van inkomsten te geven in de vorm van een handeltje. De organisatie ter plekke van dit laatste lag in handen van Odette en haar medewerkers.

Eenzelfde “heldengedrag” zie ik ook vaak bij kinderen. Zo u misschien weet, hebben Irene en ik naast ons werk speciaal voor kinderen in Afrika, ook 28 jaar fulltime voor de klas gestaan. Kinderen zitten vrijwel nooit bij de pakken neer. Ik leer veel van hen. Ruzies bestaan niet lang bij hen, terwijl soms volwassenen ruzies a.h.w. kunnen “koesteren”. Een kind is direct en voor een kind gaat het leven door... ruzies zijn voor hen letterlijk en figuurlijk spelbrekers. Ruzies moeten voor hen niet te lang bestaan... die moet je weer “goed maken” om dan meteen daarna weer met elkaar te kunnen spelen. Heerlijk...!!!! Dat prachtige gedrag van “goed maken” zie ik juist bij kinderen...

Kinderen, door Jezus zelf als voorbeeld gegeven aan ons, volwassenen. Ik denk dat dit niet voor niets is.... Daar kunnen we wat mee... Nee, daar moeten we wat mee!!!!

U zult als donateur van Karibu lijkt me, ook zeker "iets hebben" met deze armsten en met deze hulpeloze kinderen van Afrika... En dan kent ook u ongetwijfeld zeker dat goede gevoel, dat we samen dat verschil kunnen maken.... Dat gevoel dat we allen met de neus dezelfde kant op staan, die bijzondere verbondenheid die we hebben; niet alleen met de mensen in Afrika, maar ook de verbondenheid die wij als donateurs van Karibu in Nederland samen hebben.

Ervoor gaan dat het beter gaat met hen die onze hulp en steun niet alleen zo hard nodig hebben, maar die onze steun meer dan verdienen.

U laat onze kinderen in Afrika niet het "kind van de rekening" worden, maar laat ze voor ónze rekening zijn. Het zou goed zijn om met deze boodschap ook eens naar burens, familie en vrienden te gaan om hen te inspireren ... Dat we samen dat grote verschil van dag en nacht kunnen maken in het leven van velen in Afrika...

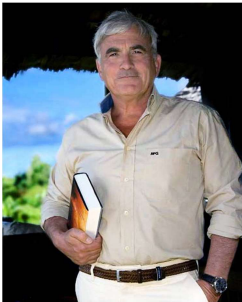
Of beter gezegd: het verschil van nacht *naar* dag....van donker naar licht!

Laat ook hen, net als u donateur willen worden om zo SAMEN een nóg groter en ook dat nóg noodzakelijker verschil te kunnen maken.

Dank voor uw liefdevolle zorg voor deze kinderen en armsten. Moge God u zegenen!

Ik wens u allen een fijne en goede zomer toe! Hartelijke groet, ook namens het Karibu bestuur,
Marjan Tieberink,
Oprichter en managing director stichting Karibu.

Boodschap Rik Felderhof, Ambassadeur stichting Karibu **Andreas Awe Akonaay – Steun en vriend in Tanzania**

Al bijna twintig jaar zijn we bevriend, Andreas en ik. Ik ontmoette hem tijdens onze tv-opnamen in Tanzania. Hij maakte meteen een buitengewoon sympathieke indruk en was als gids en chauffeur van onschatbare waarde voor ons.

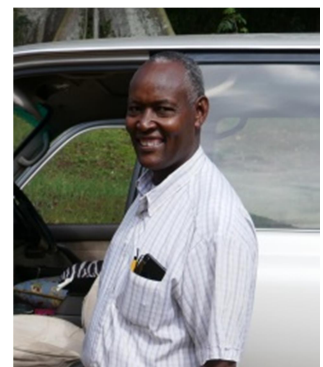
Toen ik besloot een huis te gaan bouwen en een deel van het jaar te gaan wonen in Tanzania, werd Andreas onze vaste safarigids, later ook nog kok en leider van het team medewerkers in en om het huis. Als we samen op pad gaan

neemt hij altijd zijn bijbeltje mee. Hij is een diep gelovig man die oog heeft voor zijn naasten, bereid is om te helpen, bereid is om te delen.

Als hij me meeneemt naar de kerk, word ik vaak uitgenodigd om iets te vertellen. Andreas vertaalt dat in het Swahili. Zo bouw je een band op met de dorpelingen. Samen hebben we een beekje gekanaliseerd zodat het water de akkers kan bereiken. We hebben bruggetjes gebouwd en een medische post opgeknapt.

Andreas is een wijs man. "Niets is vanzelfsprekend", zegt hij. "Elke dag is een gift van God. s'Avonds voordat ik ga slapen, leg ik mijn spulletjes op mijn nachtkastje. Ik dank God voor de dag en vraag Zijn zegen. De volgende ochtend mag ik dankbaar zijn dat er een nieuwe dag is aangebroken. Dat ik mijn bed kan verlaten en mijn spulletjes weer mag oppakken."

Als je zo de dag begint, sterker nog: zo in het leven staat, dan ben je een goed mens.

Sinds vorig jaar is Andreas nu onze man van Karibu in Tanzania. Samen met Marjan rijdt hij naar de projecten, bezoeken ze samen arme gezinnen en hebben ze een luisterend oor voor hen die hulp nodig hebben. Wanneer Marjan in Nederland is, zorgt hij dat met gelden van Karibu deze gezinnen te

eten hebben en dat kinderen naar school kunnen. Andreas en Marjan hebben veelvuldig contact over het reilen en zeilen in de projecten. Sinds Marjan hier met de bouw van het eerste huisje is begonnen, maakt hij van elke vooruitgang in de bouw foto's om zo Marjan in Nederland van dit alles op de hoogte te houden. Hij is onze onmisbare contactpersoon en vertegenwoordiger van onze stichting Karibu in Tanzania.

Ik heb het volste vertrouwen dat deze aimabele man ons werk extra inhoud en glans kan geven. Onze donaties - gecombineerd met zijn kennis en inzet – kunnen het verschil maken tussen bittere armoede en een kans op een menswaardig bestaan.

Hartelijke dank voor uw onmisbare steun aan Karibu!

Rik Felderhof, Ambassadeur stichting Karibu

Overlijden Mies Bouwman, lid comité van aanbeveling stichting Karibu.

Op 26 februari 2018 bereikte iedereen in Nederland het droeve bericht van het heengaan van Mies Bouwman. Mies, een icoon van de Nederlandse televisie en vanaf het begin van de TV in Nederland een begrip voor jong en oud .

Op een bijzondere manier werd Mies lid van het Comité van aanbeveling van Karibu. Doordat haar dochter Mies contact had met Rik Felderhof, leerden Irene en ik "jonge Mies", al jaren geleden kennen. Zij was degene die de titel bedacht van de uitzending die Rik destijds over ons werk in Rwanda maakte: "Kerst met Felderhof en twee engelen in Rwanda". Door Mies leerden we haar moeder kennen en jonge Mies wist zeker dat ze graag deel uit zou willen maken van het Comité van aanbeveling van Karibu. Toen we ons eerste telefonische contact kregen, belde ze en zei spontaan: "Met Mies, de moeder van Mies!"

Zo wilde ze ook graag bij een van de dagen voor donateurs zijn, maar ze belde me 's morgens vroeg al op om te zeggen dat het helaas niet door kon gaan, omdat ze 's nachts ziek was geworden. Helaas, maar ze vroeg of we dan wel aan iedereen haar hartelijke groeten wilden overbrengen.

Enige tijd later kreeg ook Mies het trieste bericht dat Irene ernstig ziek was en helaas kwam te overlijden. Ze was, evenals velen van het comité van aanbeveling, aanwezig bij haar begrafenis en kwam na afloop speciaal naar me toe, omhelsde me en had een liefdevol en troostend woord.

Mies was enorm betrokken bij de kinderen en armsten die door hulp van Karibu weer uitzicht en toekomst kregen. We hadden een vrij regelmatig contact per telefoon en dat waren altijd kostbare momenten, zowel voor Mies alsook voor mij. Ook schreef ze me afgelopen keer nog zo'n "echt Mies-eigen" hartverwarmende brief n.a.v. de nieuwsbrief. Mies, ik zal haar missen... deze betrokken vrouw die zoveel betekend heeft voor velen. Moge ze rusten in vrede!

Wat te doen bij: ander mailadres, verhuizing, stoppen donatie, etc.

We hebben 2 "soorten" donateurs:

de "post-donateurs" en de "mail-donateurs"

Ontvangt u nog steeds de nieuwsbrief per post en hebt u ook internet?

Wilt u in het vervolg de nieuwsbrief juist per mail te ontvangen?

Dat heeft z'n voordelen:

- de foto's zijn in kleur
- kostenbesparend: voor Karibu geen aanschaf meer van enveloppen en postzegels.
- tijdbesparend: geen enveloppen meer voorzien van postzegels en adresstickers.

***** Wij zouden er heel blij mee zijn!*****

U kunt uw mailadres doorgeven aan: marjantieberink@gmail.com Heel veel dank!

Mocht het voor u echt niet mogelijk zijn, geen probleem! Dan ontvangt u de nieuwsbrief gewoon per post, zoals altijd: **2x per jaar voor alle donateurs!**

Is er een adres/mailwijziging of wilt u stoppen met uw donateurschap? Laat ook dat even weten; zie bovenstaand mailadres!

Of per post: Stichting Karibu, Piksenweg 19A, 7645 BC Hoge Hexel. Veel dank!

Hoe het nu gaat met de familie Damiano.....

In de vorige nieuwsbrief heeft u kunnen lezen over de familie Damiano; hoe ze aan het overleven zijn in een vreselijk krot met alleen wat bedden er in... De vrouw van Raphael en moeder van hun 4 kinderen, heeft haar gezin door alle ellende al ruim een half jaar geleden verlaten. We houden echter de hoop dat ze weer zal terugkeren naar haar gezin....

We zijn nog geen half jaar verder en na de nodige en intensieve voorbereidingen in Nederland, zijn we nu zelfs bezig om de laatste hand te leggen aan het eerste huisje, dat de stichting Karibu in Tanzania bezig is te bouwen voor deze extreem arme familie, tóen nog zonder toekomst.... Maar dat is gelukkig nú anders!

Andrea en ik zijn benieuwd hoe Raphael de bouw van dit huis heeft ervaren. Andrea, die de vragen in het Swahili aan Raphael stelt, is aan het woord. Met z'n drieën zitten we in het bouwvallige krotje, dat nog even het onderkomen is van de familie. Dan kijkt vader Raphael me aan en spreekt hij de volgende woorden: "Mama, ik kan geen woorden vinden om je te bedanken... Wij zijn hier een van de armste families in dit gebied. Doordat we nu zo'n mooi huis hebben gekregen, zijn we nu net als de andere mensen, geaccepteerd in het dorp. Er gaan hier veel positieve verhalen rond over de bouw van dit huis. Dit huis is vlot, snel en degelijk gebouwd. Er zijn hier andere mensen die ook bezig zijn met de bouw van hun huis. Soms duurt de bouw hiervan 5 à 10 jaar. Dat komt, omdat mensen hier weinig verdienen en ze alles in kleine stukjes moeten realiseren. Ik heb aan de mensen verteld dat ik door de hulp van Mama Marjan nu dit huis heb. Velen feliciteren mij, omdat Mama zich aan haar belofte houdt. Veel mensen beloven hier "hulp" waar niets van terecht komt. En zo denkt iedereen hier inmiddels, wanneer mensen iets beloven....

Kon je Mama Marjan dan wel geloven, toen ze jullie beloofde te willen helpen met een huis?

Vanaf het begin was dit moeilijk te geloven. Mama gaf ons kleding, ze betaalde dat de kinderen naar school konden en ze gaf ons voedsel. Maar toen ze zei dat ze een huis zou bouwen, kon ik dat eigenlijk niet geloven.

Wanneer geloofde je haar dan wél?

Op een dag zei Mama dat ze een map met de tekening van het huis zou meebrengen en dat zou laten zien. Toen Mama met de tekening kwam en jou (Andrea) en de aannemer bij zich had, zijn we samen gaan praten. We waren zelf al met een "bouwsel" begonnen dat een huis moest worden, maar het kwam niet verder. We hadden geen middelen... en mede door de ernstige brandwonden aan mijn armen, die ik als klein kind heb opgelopen, kon ik moeilijk werk krijgen om geld te verdienen. Dat vond en vind ik vreselijk. Toen we aan het praten waren en Mama geld achterliet, zoals we samen met de aannemer hadden afgesproken, zou het oude "bouwsel" verdwijnen en de grond worden geëffend en pas toen begon ik erin te geloven... Mama zag dat ik wel wilde werken en vroeg me of ik met *mijn* mogelijkheden, mee wilde helpen met de bouw van het huis.

Hoe voelde je je toen?

Ik dacht, als deze droom echt werkelijkheid wordt, dan mag ook ik deel uitmaken van deze droom... Ik voelde me heel blij en gedreven tegelijk om hieraan mee te mogen werken....

Hoe reageerden de kinderen in die tijd?

Steeds wanneer Mama daarna bij ons op bezoek kwam, dan praatte ik altijd samen met de kinderen na over haar bezoek. Ook de kinderen konden in die tijd niet geloven dat Mama écht van plan was om ons met een huis te helpen... Ze vonden het al heel fijn dat ze geholpen werden om naar school te gaan, dat het schoolgeld werd betaald en ze schooluniformen hadden. Ze vroegen me steeds of dat huis écht waar was... In die tijd toen ook ik er nog niet helemaal zeker van was, dan zei ik altijd tegen hen: "Wees dan hier maar blij mee en wanneer er niets gebeurt, dan moeten we maar accepteren om verder te leven, zoals we dat nu doen Toen de kinderen zagen dat men met de fundering begon, waren opeens ook de kinderen erg betrokken bij alles wat er gebeurde. Ze waren heel blij en ze begonnen allemaal te bidden voor Mama Marjan. Marjan was hun Bibi, hun oma. Ze gingen elke dag bidden dat God Bibi zou zegenen en dat ze een lang leven zou hebben. Nu het huis bijna klaar is, kunnen ze het niet afwachten, dat ze er straks echt in kunnen.

Dankzij u als donateurs... Zie het grote verschil...!

Hoe ziet jullie toekomst er nu uit?

We hebben nu gelukkig een heel andere toekomst! Alleen vinden we het allemaal jammer dat onze Mama ons heeft verlaten. We hopen dat ze weer terugkomt. We moeten het afwachten. Ze woont hier dichtbij en ze heeft gezien hoe het huis nu zijn eindfase nadert. Dit had ze zeker nooit kunnen bedenken... In de nabije toekomst zal ik eerst proberen met haar familie te praten om zo te bereiken dat ze weer terugkomt. Ik houd goede hoop!

Onze Karibu-kinderen in Karatu...

Zo u waarschijnlijk weet, zijn we in Tanzania met Karibu aan het werk in Karatu, een stadje dat in het noorden van Tanzania ligt, in de buurt van de bekende Ngoro-Ngoro kraters. Daar zorgen we er ook voor dat kinderen, van wie de ouders zo arm zijn dat ze door geldgebrek niet naar school kunnen, door **úw** hulp wel naar school kunnen. Zo hebben ze dankzij u als donateur, weer toekomst! Graag willen we u steeds in de komende nieuwsbrieven laten kennismaken met één van hen. Daarom als eerste in deze reeks, laten we u graag kennis maken met

Emiliana (15), oudste dochter van de familie Damiano.

Emiliana zit nu nog in hun oude onderkomen naast me op het wankel bed, wanneer ik haar vraag om iets te willen vertellen over haar leven. "Ik ben 15 jaar en ik zit op de middelbare school in Karatu Ik ben daar in 2015 begonnen en zit nu in de 3^e klas. In totaal duurt de opleiding 4 jaar. Ik vind het heel fijn om naar school te gaan. Ik ga elke dag lopend naar school. Dat doe ik in een half uur.

Welk vak vind je het leukst?

"Het allerfijnst op school vind ik "science", zegt Emiliana heel zeker. Ikzelf (Marjan)ken dit vak niet en vraag haar wat dit inhoudt. Ze vertelt verder: "Het is een heel belangrijk vak. Het gaat vooral over algemene kennis van Tanzania. Het vak "science" (letterlijk vertaald: wetenschap) is heel breed". Het zegt me nog steeds weinig

Kun je dat wat beter uitleggen, want ik heb er nog nooit van gehoord!

Ja, iedereen is verplicht dit vak te doen. Leerkrachten krijgen zo een goed beeld van je wat je later kunt gaan doen. Zo wil ik later graag verpleegster worden, maar dan moet ik aan het eind van deze schooltijd voor het Nationaal examen wel genoeg punten daarvoor hebben, anders gaat het niet door. Ik vind het mooi om zieke mensen te kunnen helpen. Dus dat betekent dat ik goed mijn best moet *blijven* doen om dat te halen."

Wat vind je naast het vak science, nog meer leuk om op school te doen?

Ik vind volleybal erg leuk! Je doet dat met een team en dat vind ik er juist zo leuk aan!

Heb je veel huiswerk?

Nee; ik heb natuurlijk wel huiswerk, maar dat is niet veel. Daardoor kan ik vaak met mijn vriendinnen optrekken. Sommigen wonen in Karatu en anderen hier in de buurt. Ik heb er gelukkig veel!

Met een blij gezicht, denkend aan al deze vriendinnen, heeft ze gezegd wat ze graag wilde zeggen!

AVG; de nieuwe op 25 mei in werking getreden wet bescherming persoonsgegevens.

Deze Privacyverklaring is voor u als "mail-donateur" makkelijk te vinden: rechts onderaan op de homepage van onze website: www.stichtingkaribu.nl Wanneer u als "post-donateur deze verklaring niet zou kunnen lezen op onze website en u wilt deze graag lezen, laat ons dat dan gerust even weten door een briefje te sturen naar: Stichting Karibu, Piksenweg 19A, 7645 BC Hoge Hexel. U ontvangt deze Privacyverklaring (3 pagina's) dan z.s.m. van ons op uw postadres.

Magazine OOG voor Afrika... interview Rik Felderhof met Marjan.

Afgelopen februari had Rik Felderhof een interview met Marjan Tieberink voor het Magazine OOG voor Afrika met als titel: Twee engelen in Afrika. **De Twentse tweeling Marjan en Irene Tieberink waren in 1998 te gast in het televisieprogramma "Villa Felderhof". Hun verhaal over hun werk voor de allerarmsten in landen als Burundi en Zimbabwe maakte heel wat los bij de kijkers. Stichting Karibu werd een jaar later opgericht. Nu, twintig jaar verder, zit Rik Felderhof aan tafel bij Marjan Tieberink.**

Geen moment heb ik gearzeld toen ik werd gevraagd om mijn naam als ambassadeur te verbinden aan de stichting Karibu, die door Marjan en Irene een jaar na de uitzending van *Villa Felderhof* is opgericht. Lees dit interview verder op: www.stichtingkaribu.nl onder het kopje "Nieuws".

Goed nieuws vanuit Rwanda; Straton Niyigena vertelt....

Dit is het aangrijpende verhaal van een straatarme jongen in Rwanda die door zijn grote inzet en zijn enorme doorzettingsvermogen met hulp van u als donateurs van Karibu, zijn uiteindelijke ideaal in zijn leven wáár kon maken... Dank aan u, dat u hier *direct* aan hebt meegeholpen!

Ik ben in het oosten van Rwanda geboren en ben de jongste van 7 kinderen. Van 1998 tot 2003 ging ik naar de lagere school en het was lang niet makkelijk om het schoolgeld bijeen te krijgen. Gelukkig ben ik in die tijd wel eens door anderen geholpen. Toen al was mijn grote droom om leraar te willen worden. Van 2004 tot 2006 zat ik op de middelbare school en in 2007 begon ik een speciale studie wiskunde, chemie en biologie. Ik was genoodzaakt door gebrek aan geld, niet per bus naar school te gaan, maar lopend. Dat betekende voor mij dat ik elke dag 6 uur (heen en terug) te voet moest afleggen. Ik heb de studie later moeten staken bij gebrek aan schoolgeld en geld voor materialen.

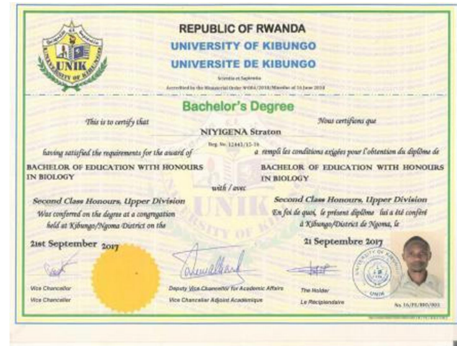
Toen ik wéér van goede mensen geld kreeg voor mijn studie, realiseerde ik me hoe belangrijk deze mensen voor me waren en ik besloot om later ook anderen zo te willen helpen. Hoewel ik onder moeilijke omstandigheden leefde, kon in 2010 mijn studie starten aan de universiteit vanwege mijn goede resultaten. Helaas moest ik ook deze studie weer beëindigen vanwege geldgebrek. Gelukkig kon ik uiteindelijk in 2011 mijn studie, die 2 jaar duurde, weer oppakken door hulp van de regering. In 2013 kreeg ik mijn eerste baan en eerlijk gezegd kon ik van het salaris dat ik kreeg, niet eens in mijn basisbehoeften voorzien...

Door mijn broer, ex-broeder bij de Broeders Abambari ba Jambo, leerde ik in 2014 Marjan Tieberink kennen. Marjan is de oprichter van de stichting Karibu. Ik was zo blij om Marjan te ontmoeten, want ik zag in haar mijn adviseur en ik zag ook dat ze een bescheiden persoon was. Vanaf die tijd hadden we contact met elkaar. Ik wist in die tijd niet of ik mijn studie op universitair niveau wel zou kunnen afronden, mede door mijn achtergrond in armoede. Toen Marjan in juni 2015 weer in Rwanda was, vroeg ze of ze mij kon ontmoeten, omdat ze moest praten met mijn broer die problemen had. Hij spreekt alleen Kinyarwanda en ze had iemand nodig die hem kon vertalen. Ik had toen sterk de

behoefte om haar over mijn problemen te vertellen; ik moest nog 2 jaar studeren. Marjan stemde toe mij hiermee te willen helpen en ik was ontzettend blij!

Ik mocht nu verder studeren aan de universiteit in Kibungo in de vakken onderwijskunde en biologie. Marjan betaalde alles en ik studeerde goed door. Toen ik met succes dit 1e jaar had afgesloten, zond ik haar mijn goede resultaten en vroeg om te mogen beginnen aan mijn 2e studiejaar. Dat vond ze goed en zo behaalde ik in september 2017 succesvol mijn Bachelor diploma. Dat maakte hét grote verschil in mijn leven!

Dus Marjan Tieberink, de oprichter van de stichting Karibu, heeft het voor mij mogelijk gemaakt dat ik op 21 september 2017 voor Biologie en in Onderwijskunde mijn Bachelor diploma ontving. De dromen die ik als kind had, om leraar te willen worden en om daarna anderen te willen helpen, die kan ik nú waar maken! Ik ga nu eerst een baan zoeken die bij mijn opleiding past en dan ga ik *anderen helpen* met mijn mogelijkheden. In de eerste plaats ga ik hen leren hoe ze eerst zelf een oplossing kunnen vinden voor hun problemen. In de tweede plaats wil ik hen helpen om *precies hetzelfde* voor hen te doen, zoals de stichting Karibu dat voor mij heeft gedaan.

Hoe kan ik Karibu het beste helpen en daardoor direct meehelpen met hulp aan projecten van Karibu in Afrika?

Op verschillende directe manieren kunt u goede,

noodzakelijke én directe hulp op gang brengen in Afrika samen met de stichting Karibu. Hieronder voorbeelden van verschillende mogelijkheden:

1. Word donateur van de stichting Karibu. U bent dan direct betrokken bij het werk en u ontvangt 2x per jaar een uitgebreide nieuwsbrief met alle actuele nieuws uit Afrika en Nederland. U kunt zich aanmelden via de website www.stichtingkaribu.nl of download op de website een donatieformulier en stuur dit ingevuld per post op naar: Stichting Karibu, Piksenweg 19A, 7645 BC Hoge Hexel.
2. U kunt om een lezing vragen over het werk van de stichting Karibu door contact op te nemen met Marjan Tieberink, oprichter en managing director stichting Karibu. Lezingen zijn er voor uw school, ouderengroep, kerk, vrouwenbond, service club, etc.
3. U kunt op verschillende manieren actie voeren voor Karibu: individueel, maar ook als school, kerk, ouderengroep, vrouwengroep, service club, etc.

Neem hiervoor contact op met Marjan Tieberink. Email: marjantieberink@gmail.com of Stichting Karibu, Piksenweg 19A, 7645 BC Hoge Hexel.

Mutsen voor Tanzania!

Hoe vreemd het u waarschijnlijk in de oren zal klinken, maar in Afrika en dan bedoel ik in Tanzania, kan het naast erg warm, ook erg koud zijn. Dat is vooral in de maanden juni en juli het geval. Dat is de "winter" in Tanzania. Maar soms ook in november kan het koud zijn! Dat betekent dat mensen heel graag een warme muts op hebben. Helaas is zo iets kostbaars niet voor een ieder weggelegd en natuurlijk al helemaal niet voor de armsten die Karibu in Tanzania helpt Ik kwam dat juist bij mijn laatste bezoek veelvuldig tegen; dat was deze afgelopen maand juni. Ik had slechts enkele mutsen bij me en die waren al gauw weggegeven... Opeens kwam ik op het idee dat u me misschien hierbij zou kunnen helpen... Ik kan hier een wereld aan goed doen door simpelweg mensen een warme muts te geven! En dat is niet aan leeftijd gebonden!!!!

Oud en jong, het maakt niet uit voor welke leeftijd, iedereen is blij met een warme (en hopelijk leuke, mooie) muts. Het voordeel is dat mensen die verder wonen dan Twente en toch graag willen bijdragen hierin, op eenvoudige wijze ook aan deze zo noodzakelijke actie kunnen meedoen! Het is natuurlijk niet te doen wanneer ik het land in moet om alle mutsen op te halen... Het zou daarom mooi zijn wanneer u allen er een makkelijk "bestelbaar" pakketje van kunt maken en dan deze mutsen (wel schoon en heel graag!!!) wilt sturen naar: Stichting Karibu, Piksenweg 19A, 7645 BC Hoge Hexel. Heel, heel veel dank!

PS. Mocht u bijvoorbeeld petjes (ook voor alle leeftijden!) hebben tegen de felle zon, die er in Tanzania ook in alle overvloed is, dan houd ik me ook graag aanbevolen!

Graag wil ik u allen bedanken voor uw grote betrokkenheid om juist deze armsten en de vele kinderen die onze hulp zo hard nodig hebben, zo vol zorg en liefde te willen helpen en te willen ondersteunen met uw onmisbare gift!

Moge God u zegenen!

Hartelijke groet, mede namens het bestuur van de stichting Karibu,
Marjan Tieberink, oprichter en managing director stichting Karibu.

Ja, ik word donateur van de Stichting Karibu; ik ontvang 2 keer per jaar de Karibu nieuws brief.

U kunt al donateur worden door €5,- per maand te doneren. Minder is ook welkom! Dat betekent concreet slechts € 0,16 cent per dag voor een kind in nood...

Wanneer u méér kunt geven, kunnen we samen nóg meer betekenen!

Mogen kinderen in Afrika ook op ú rekenen?

Dhr./Mevr./Fam. _____

Straatnaam _____

Postcode en woonplaats _____

E-mail: _____

Tel.nr. _____ IBAN Nr. _____

Mijn donatie zal bestaan uit:

0 maandelijkse storting		0 € 5,-
0 driemaandelijkse storting	Niet vergeten:	0 € 10,-
0 halfjaarlijkse storting	Kleur in <u>beide</u> kolommen	0 € 15,-
0 jaarlijkse storting	een rondje van uw keuze!	0 € 20,-
0 anders		0 €

Daar wij niet met acceptgiro's werken, zouden wij het erg op prijs stellen, wanneer u AUTOMATISCH zou willen betalen. Dit moet u dan zelf even met uw bank regelen. Heel hartelijk dank voor uw hulp!

Dit bedrag wordt wel/niet automatisch van mijn IBAN rekening overgemaakt. (Doorhalen wat niet van toepassing is)

Met ingang van (datum) _____

Handtekening:

De storting zal plaats vinden op bankrekeningnummer NL15ABNA051 1101 244 ten name van de Stichting KARIBU.

BELANGRIJK: Wilt u bij de betaling vermelden: "Donateur KARIBU".

Wilt u dit blad terugzenden naar: Stichting KARIBU, Piksenweg 19A, 7645 BC Hoge Hexel of wanneer u zich per mail aanmeldt dit ingevulde formulier inscannen en e-mailen naar: marjantieberink@gmail.com
Hartelijk dank!